

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 577
din data de 02.10.2013**

Dosar nr.: 215/2013

Petiția nr.: 1304 din data de 28.02.2013

Petent: B.M.

Reclamat: S.C.Fortus S.A Iași, prin reprezentant

Obiect: disponibilizarea petentei, persoană cu handicap prin nerespectarea prevederilor legale

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. B.M.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. S.C.Fortus S.A Iași, prin reprezentant

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 1304 din 28.02.2013, petenta, persoană cu handicap, sesizează aspecte privind legalitatea emiterii deciziei de disponibilizare.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr.1304/19.03.2013, a fost citată petenta, iar prin adresa nr. 1913 din 19.03.2013 a fost citat reclamatul pentru data de 09.04.2013. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile petentei

4.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 1304 din 28.02.2013, petenta, persoană cu handicap, sesizează aspecte privind legalitatea emiterii deciziei de disponibilizare. Petenta precizează că a fost salariată la S.C. Fortus S.A. Iași până la data de 04.12.2012 când a fost disponibilizată.

4.2. Petenta arată că a lucrat la centrala telefonică a societății în funcția de telefonistă conform calificării. În data de 14.05.2012 a fost anunțată de către conducerea societății că se află pe lista de disponibilizați și chiar dacă în decizia de disponibilizare se precizează că aceasta survine cu ocazia desființării postului, postul nu se va desființa ci va fi ocupat de un electrician. Precizează că este singura persoană calificată în meseria ..din societate, fiind persoană cu certificat de handicap gradul 2 ACCENTUAT, este singură și nu are cine să o susțină financiar dacă rămâne fără loc de muncă.

4.3. Petenta contestă legalitatea deciziei de disponibilizare emisă de administratorii judiciari ai S.C. Fortus S.A. Iași deoarece, în opinia petentei, nu s-a respectat art. 65 din codul muncii, articol ce a stat la baza notificării de preaviz adus la cunoștința petentei.

4.4. Petenta contestă decizia de disponibilizare și solicită plata drepturilor salariale cuvenite pentru perioada 04.12.2012 și până la restabilirea legalității cu toate indexările, prevăzute în contractul colectiv de muncă și dobânda legală aferentă precum și suma de un miliard de lei vechi reprezentând daune morale care corespund unei juste și integrale despăgubiri în temeiul art. 998 din Codul Civil.

Sușinerile părților reclamate

-

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.2. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană

juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente susmenționate.

5.3. Din acest punct de vedere, Colegiul director constată că, în esență, petenta contestă legalitatea deciziei de disponibilizare emisă de administratorii judiciari ai S.C. Fortus S.A. Iași deoarece, în opinia petentei, nu s-a respectat art. 65 din codul muncii, articol ce a stat la baza notificării de preaviz adus la cunoștința petentei. De asemenea, petenta solicită plata drepturilor salariale convenite pentru perioada 04.12.2012 și până la restabilirea legalității cu toate indexările, prevăzute în contractul colectiv de muncă și dobânda legală aferentă precum și suma de un miliard de lei vechi reprezentând daune morale care corespund unei juste și integrale despăgubiri în temeiul art. 998 din Codul Civil.

5.4. Colegiul director, analizând fondul plângerii deduse soluționării și susținerile părților, sub aspectul incidenței art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, în raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. Or, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul director ar trebui să se substituie instanței judecătorești pentru a analiza justificarea aplicabilității prevederilor invocate, ca temei legal, în speța de față. De altfel, situația invocată în cauză pune în discuție drepturile petentei în strânsă legătură cu interpretarea unor noțiuni care sunt reglementate de legiuitor prin acte normative.

5.5. Prin Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că jurisdicția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării nu are caracter obligatoriu, întrucât legea nu prevede în sarcina persoanei vătămate obligația de a urma o procedură administrativ-jurisdicțională prealabilă sesizării instanței de judecată, ci numai posibilitatea de a opta între cele două căi de valorificare a dreptului. Legiuitorul, dincolo de posibilitatea declanșării unei proceduri administrativ-jurisdicționale finalizată prin constatarea și sancționarea contravențională a unei fapte, a prevăzut, în temeiul art. 27 alin.1 și alin. 2 al O.G. nr. 137/2000, dreptul persoanei care se consideră discriminată de a formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, în termen de 3 ani de la data săvârșirii faptei sau de la data la care persoana interesată putea să ia cunoștință de săvârșirea ei (A se vedea Curtea Constituțională, Decizia nr. 1.011 din 8 noiembrie 2007).

5.6. Din acest punct de vedere, Colegiul reține că fondul plângerii adresate CNCD îl constituie obligarea la plata de despăgubiri bănești (compensații). Se impune însă întrebarea legitimă, în ce măsură este competent Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării să soluționeze pe fond o cerere pentru acordare de despăgubiri bănești în legătură cu imputarea unei prezumtive fapte de discriminare. Or, obiectul plângerii dedus

soluționării reprezintă, prin natura sa, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării, în sensul prevăzut de legiuitor, în art. 27 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Din acest punct de vedere, se impune a preciza că obiectul cererii, astfel cum este stipulat de legiuitor în art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată în nicio situație nu se confundă cu obiectul cererii așa cum este reglementat de art. 27 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Art. 20 alin.1 reglementează posibilitatea ca persoana care se consideră discriminată să se adreseze CNCD cu o cerere pentru constatarea și sancționarea contravențională a unei fapte de discriminare iar art. 27 alin. 1 și alin.2 reglementează posibilitatea ca persoana care se consideră discriminată să se adreseze instanței de judecată cu o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare.

5.7. Petenta s-a adresat CNCD cu o cerere având ca obiect acordarea de compensații, ceea ce ar presupune, pe fond, în primă instanță, constatarea unui efect negativ suferit de petentă, cuantificabil în sume de bani. Subsecvent, ar presupune constatarea unei fapte prin care s-a adus atingere unui drept subiectiv și existența unui raport de cauzalitate între efectul negativ și fapta prin care s-a prejudiciat dreptul subiectiv. În ultimă instanță, ar presupune că fapta prin care s-a atins dreptul subiectiv să fie imputabilă autorului, în speță părții reclamate. Constatarea acestor elemente ar avea drept consecință obligarea la plata despăgubirilor solicitate în cauză. În acest context, este lipsit de echivoc că sesizarea adresată CNCD nu poate fi supusă analizei Colegiului întrucât excede cadrului legal stabilit de O.G. nr. 137/2000 republicată.

5.8. Or, coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării, în cauză nu se pot reține aspecte ce intră sub incidența O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. aspectele semnalate de petentă nu intră sub incidența O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

BERTZI Theodora - Membru

CAZACU Ioana Liana – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

LAZĂR Maria - Membru

STANCIU Claudia Sorina – Membru

VASILE Vasile Alexandru - Membru

Hotărâre Redactată S.C.S. Tehnored. V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.